klätter|träd s.
klätter|vägg s.; för bergsklättring
klätter|växt s.
klättra v. *-de*
klättr.are s. *-n*; pl. =, best. pl. *klättrarna*
klättr.ing s.
klävitt [-vitt'] interj.; återgivande kattugglas läte
klös s. *-et* klösande; ⟨vard.⟩ kraft, riv
klösa v. *klöste*
klös.as v. *klöstes* klösa varandra
klös|harv s. ⟨hist.⟩
klös.ning s.
klöv s. *-en -ar* **1** hornbeklädd tå hos partåiga hovdjur; par av sådana tår **2** ⟨mest prov.⟩ klövjebörda; klövjesadel
klöv.ad adj. *k. boskap*
klöv|bär.ande adj. oböjl. *k. djur*
klöv|djur s.
klöver s. *-n*; pl. = **1** växt **2** färg i kortspel **3** ⟨vard.⟩ mycket pengar
klöver|blad s.
klöver.blads|båge s. ⟨bygg.⟩
klöver|blomma s.
klöver|bud s.
klöver|dam s.
klöver|ess el. **klöver|äss** s., till [1]*ess*
klöver|femma s.
klöver|frö s.
klöver|fyra s.
klöver|fält s.
klöver|hacka s.
klöver|knekt s.
klöver|kung s.
klöver|nia s.
klöver|odl.ing s.
klöver|sexa s.
klöver|sjua s.
klöver|skörd s.
klöver|snärja s.
klöver|svit s.
klöver|tia s.
klöver|trea s.
klöver|trött adj. ⟨lant.⟩
klöver|trött.het s. ⟨lant.⟩
klöver|tvåa s.
klöver|vall s.
klöver|åtta s.
klöver|äng s.
klöver|ärt s. *-en -er* mest i pl.
klöveräss se *klöveress*
klövja v. *-de* lägga börda på packsadel på lastdjurs rygg så att lasten fördelas på båda sidor; lasta lastdjur el. forsla last på detta sätt m.m.
klövje|börda s.
klövje|häst s.
klövje|ren s.
klövje|sadel s.
klövj.ning s.
klöv|röta s.
klöv|sadel s.
klöv.sadel(s)|kyrka s.; med torn både över vapenhuset o. koret
klöv|sjuka s. *mul- och k.*
klöv|spalt s.
klöv|spricka s.
klöv|vilt s.
klöv|vård s. *-en*
knabba v. *-de* ⟨prov.⟩ knacka
knabb.as v. *knabbades* ⟨prov.⟩ knuffas, slåss
[1]**knack** s. *-et*; pl. = knackande, knackning
[2]**knack** s. *-en* kortspel
[3]**knack** interj.
knacka v. *-de*
knack.are s. *-n*; pl. =, best. pl. *knackarna*
knack.ig adj. *-t -a* ⟨vard.⟩ dålig, ekonomiskt besvärlig
knack|korv s. ⟨finl.⟩ varmkorv
knack.ning s. *-en -ar*
knack|spel s.
knack|språk s.
knack|sten s.
knack|vurst s.; rökt korv
knagg s. *-en -ar* äv. **knagge** *-n knaggar* kvistknöl; pigg, tapp; hängare; handtag på lie m.m.
knaggla v. *-de* röra sig stötigt o. långsamt på ojämn väg o.d.; äv. bildl.; *k. sig* (*fram, igenom*) särsk. med svårighet ta sig fram, igenom
knaggle|starr s.; till *starr 2*
knaggl.ig adj. *-t -a*
knaggl.ig.het s. *-en -er*
knagg|rocka s.; fisk
[1]**knak** s. *-et*
[2]**knak** interj.
knaka v. *-de*
knak.ning s.
knal adj. *-t -a* ⟨vard.⟩ knapp, skral
knall s. *-en -ar*; *dö k. och fall*
knalla v. *-de* **1** smälla o.d. **2** ⟨vard.⟩ gå långsamt; *k. sig i väg*; *det knallar och går*
knall|blå adj. skarpt blå
knall|dosa s. ⟨järnv.⟩
knalle s. *-n knallar* **1** liten höjd, backe **2** ⟨mest vard.⟩ gårdfarihandlare från Västergötland **3** hårt skeppsbröd
knalle|bygd.en s. best.
knall|ef.fekt s.
knall|full adj. *-t -a* ⟨vard.⟩ mycket berusad
knall|gas s.
knall|grön adj. *-t -a*
knall|gul adj. *-t -a*
knall|hatt s.
knall|hård adj.; till *knalle 3*
knall.ig adj. *-t -a* ⟨vard.⟩ som har stark färg, gräll
knall|kvick.silver s.
knall|pist.ol s.
knall|pulver s.
knall|påk s. ⟨vard.⟩ gevär
knall|röd adj.
knall|skott s.
knap s. *-en -ar* ⟨mest sjö.⟩ träkloss el. T-format järn för fastläggning av tåg
knap|adel s. ⟨mest hist.⟩ lågadel
knape s. *-n knapar* ⟨hist.⟩ väpnare; man av lågadel; lantjunkare